

Munkatársak: Körösfői Zsolt régész, Bocz Péter régésztechnikus, Mester Andrea gyűjteménykezelő, Szmolár Edit segédrestaurátor, Kiss László és Vizler Csaba rajzoló.

PINTYE GÁBOR – TOLDI ZOLTÁN – TOMPA GYÖRGY

247. Nyíregyháza, Füzesbokor (KÖH 50114, 50117)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Ő, Szk, Sza

2011 folyamán terepbejárásokat végeztünk a Miskolc–Nyíregyháza vasút korszerűsítése által érintett régészeti lelőhelyeken. Nyíregyháza határában, a beruházás által érintett 4 ismert lelőhely közül egyedül a Füzesbokor (MNy-27. lh.) területén lehetett új adatokat eredményező megfigyeléseket végezni:

Az őskori és szarmata lelőhely Nyíregyháza külterületén, a Füzesbokor vasútállomásnál található, ott, ahol a füzesbokori országút keresztezi a vasutat. A 425–440 hm szelvények között két nagyobb kiterjedésű felszíni állóvíz tagolja a vasutat kísérő tájat. A két meder közti dombhát, melyen Füzesbokor is megtalálható, a környezetéből alig emelkedik ki, de a környező vizes területekhez képest biztosan száraz lehetett, azaz alkalmas volt a tartós megtelepedésre. A 2 nyilvántartott régészeti lelőhely a nyilvántartás szerint a kövesút K-i oldalán helyezkedett el, úgy, hogy az egyik a vasút É-i, a másik pedig a D-i oldalára került. A terepbejárásunk során találtunk felszíni leleteket a vasúttól D-re és É-ra is, de nemcsak a kövesúttól K-re, hanem Ny-ra is. Ny-i irányban meglehetősen hosszán, a tómederig lehetett követni a lelőhelyet, sok felszíni leletet sikerült kis területen gyűjteni.

ISTVÁNOVITS ESZTER – SZALONTAI CSABA

248. Nyíregyháza-Felsősimán, Ungvári-tanyától D-re

(KÖH 65502)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Á

2011. október 17-én a nyíregyházi Jósa András Múzeum munkatársai helyszínelést végeztek Felsősimán, a Hárfá utcai gázelosztó vezeték árokászási munkálatainál. Az utca a település É-i részén, a Cselovszki-tanyától K-re, a Sörpalackozó nevű lelőhely (KÖH 65502) É-i felével közvetlenül Ny-ról párhuzamosan fut. Az árok falaiban kemencemaradványt észlelve, rábontottunk az objektumra. Ez 95–100 cm mélyen jelentkezett, egy dűlőút alá nyúlva. Ennek megfelelően kőkeményre tömörödött talajban dolgoztunk, és még közvetlenül a jelenség felett is találtunk recens anyagot. Ez alatt észleltük a sütőkemence palástjának vörös omladékát, melyből Árpád-kori cserepeket szedtünk ki. Ezt követően jelentkezett a platni maradványa, melynek vastagsága 3 cm, felszíne szürkére sávozott, alatta vörösré égett. Maga a sütőfelület homogén volt, tapasztásában régészeti leleteket nem találtunk. A kemence falának szürkés-sárga agyagrétege 15 cm szélesen övezte a platnit.

Ezzel együtt megállapítottuk, hogy a lelőhely ÉNy-i irányba bővül, és keresztülhúzódik a dűlőúton, egészen a túloldalon emelkedő alacsony dombhát Ny-i széléig.

Munkatársak: Tompa György régész, Bocz Péter régésztechnikus.
PINTYE GÁBOR

249. Nyírkársz határa

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye)

Ő, U, R?, B, Sza, Á, Kö

2011. április 20–21-én és 27-én a nyíregyházi Jósa András Múzeum munkatársai terepbejárást folytattak a Nyírtass–Aranyosapáti erőművi hűtővízvezeték beruházást megelőzően.

Daru, 12. Karász-Gyulaházi-csatornától K-re (KÖH 78369): Kevés késő bronzkori és császárkori(?) edénytöredéket szolgáltatató felszíni településnyom; K–Ny irányú, kiterjedése 150×300 m.

Kis-Telek (KÖH 78375): ÉK–DNy irányú, 150×300 m kiterjedésű lelőhely, melyről neolit, Árpád-kori és középkori edénytöredékek jelentkeztek.

Ló-Rét dűlő (KÖH 78377): A távvezetékkel É felé letértünk egy dűlőutat követve, és a mély vizes terület Ny-i partján regisztráltuk a lelőhelyet. Területéről rézkori(?), bronzkori, császárkori és Árpád-kori edénytöredékeket gyűjtöttünk. A felszíni településnyom iránya É–D, kiterjedése 100×300 m.

Tassi út melléke (KÖH 78373): A Nyírkársz–Gyulaháza műutat keresztezve, majd a távvezeték megtörése után találtuk az ÉK–DNy irányú, 150×300 m kiterjedésű lelőhelyet. Felszínéről őskori és Árpád-kori kerámiát és obszidiántöredéket gyűjtöttünk.

Úszó (Dögös-árokától Ny-ra), 13. lh., Karász-Gyulaházi-csatornától Ny-ra (KÖH 78371): Az említett csatornán átkelve, annak Ny-i oldalán, egy dűlőút által vágva jelentkezett az É–D irányú, 130×200 m kiterjedésű, kis mennyiségű neolit és Árpád-kori cserepet és obszidiántöredéket nyújtó lelőhely.

Munkatársak: Istvánovits Eszter, Jakab Attila, Scholtz Róbert, Tompa György régészek; Kiss László régésztechnikus.

PINTYE GÁBOR – TOLDI ZOLTÁN

250. Nyírmeggyes határa

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) R, N, Á, Kö

2011. február 16–17-én, 22-én, március 2–4-én, és 18-án a nyíregyházi Jósa András Múzeum munkatársai terepbejárást végeztek Őr, Járm, Nyírmeggyes, Nyírcsaholy, Kocsord, Györtelek, Ökörítőfülpös és Porcsalma községek határában az M49 gyorsforgalmi út „A” nyomvonalvariánsa mentén.

Hosszú-dűlő II. (M49-7 lh., KÖH 70717): A Meggyes-csaholyi-mellékfolyás által vágott, korábbi nyomvonalbejáráskor talált lelőhelyről megállapítottuk, hogy területe É felé jócskán megnőtt.

Papos-hegy (M49-35 lh., KÖH 80223): ÉNy felé, a nyomvonal átszeli a Hosszú-dűlőt és Papos-hegy határát elválasztó dűlőutat. A földút egy dombvonulatot vág ketté, és egyben egy nagy méretű, ÉNy–DK irányú, 300×570 m kiterjedésű, késő rézkori, népvándorlás kori és Árpád-kori lelőhely DK-i végét keresztezi. Az intenzív felszíni telepnyomon több kormos, hamus foltot rögzítettünk cserepekkel, obszidiánpengékkel, szilánkokkal. A lelőhely jórészt már a Papos-hegy határterületében található és elnyúlik a következő dűlőútig, ill. az azt K-ről szegélyező nádas-vizenyős mélyedésig.

Szentmiklósi-dűlő (M49-32 lh., KÖH 80217): A 4918. j. műúttól Ny-ra, a dűlő ÉNy-i sarkában, a szőlősávós-hévígi telkes rész után, a Meggyes-csaholyi-mellékfolyásig nagy